

Mini Cabrio (2004 - 2009)

Vergissen is meesterlijk

Autotest | Ooit, lang geleden in een vorig leven als kantoorclerk, maakte een collega een wonderlijke keuze. Hij maakte diverse proefritten op zoek naar de ideale auto. Een van die auto's ging tijdens de proefrit kapot. Die auto kocht hij. Waarom? "Het was de enige auto met karakter", sprak hij. Het bleken wijze woorden. De Mini Cabrio ging tijdens de proefrit zeker niet kapot, maar heeft wel diverse schoonheidsfoutjes. En juist die foutjes geven de auto een unieke aantrekkingskracht.

Het bouwen van een nieuwe auto op basis van een oude auto heeft als voordeel dat succes bijna gegarandeerd is. De vormgeving heeft zich bewezen, dus ook de nieuwkomer zal in de smaak vallen. Op het ijzersterke imago van de vorige Mini, mag de "New Mini" meteen voortbouwen.

Daar staat tegenover dat ook de nadelen van weleer meekomen. Zo zitten de knoppen en schakelaars op dezelfde onlogische plaatsen als bij de illustere voorganger. Ook als cabriolet moest de nieuwe Mini zo veel mogelijk trouw blijven aan het origineel. Dat betekent in deze tijd van ingenieuze metalen cabriokappen een traditionele stoffen kap voor de Mini.

Gesloten dak

Met een lengte van 3 meter 64 is de nieuwe Mini een stuk langer dan het origineel en daarom moet de cabriokap een veel groter oppervlak beschermen tegen wind en regen. Tegelijkertijd legt ook de klassieke vormgeving dwingende beperkingen op. Het gevolg is een moderne cabriokap volgens oud recept

die daarom een merkbaar lagere kwaliteit heeft dan die van vergelijkbare nieuwe cabrio's. De rijgeluiden van het overige verkeer zijn nadrukkelijk hoorbaar en in gesloten toestand zijn rammels en kraakjes meer regel dan uitzondering (alhoewel het scheidt de achter gordels vast te zetten).

De auto is getest op zonnige zomerdagen, maar ook bij storm en regen. De wind krijgt nauwelijks vat op de gesloten kap en is niet verantwoordelijk voor extra rijgeluiden. In de regen is het dak waterdicht, maar in een wasstraat wisten toch een paar druppeltjes aan de bestuurderszijde tot het interieur door te dringen.

Open dak

Ondanks het streven naar authenticiteit, heeft de Mini Cabrio een aantal slimme vindingen aan boord. De eerste daarvan is een in twee fasen te openen dak. De kap wordt geheel elektrisch bediend, zelfs het ontgrendelen van een beugel of iets dergelijks is niet nodig. Met een druk op de knop schuift het dak recht boven de bestuurder en bijrijder weg als een ouderwets vouwdak. Omdat het dak horizontaal beweegt, kan het in deze stand al rijdende worden geopend en gesloten. Het comfort van dit "gat in het dak" is vergelijkbaar met dat van een glazen schuif/kanteldak en is sterk afhankelijk van de windrichting en rijsnelheid.

Met een tweede druk op de knop wordt het gehele dak geopend. De procedure neemt slechts 15 seconden in beslag. Even voor het verkeerslicht het dak openen of sluiten is dus geen probleem. De geopende kap wordt uiteraard niet onder een afdekhoes of metalen plaat verstopt, maar blijft geheel volgens traditie als een harmonica achterop liggen. Dat belemmert overigens wel het zicht in de binnenspiegel, dat toch al matig was door de forse rolbeugels achter de achterbank.

Omdat de voorruit van de Mini in vergelijking met de meeste moderne auto's nadrukkelijk rechtopstaat, vormt dit een uitstekende windbreker bij het cabriorijden. Het comfort is opmerkelijk hoog. Andere cabrio's kunnen dit alleen benaderen door de bestuurder bijna onder de voorruit te zetten, met alle problemen bij in- en uitstappen vandie. Ook bij hoge snelheden neemt de rijwind niet snel de overhand en kunnen de inzittenden volop genieten van de zon. Alle "schoonheidsfoutjes" zijn op slag vergeten!

Achterbank

Daarbij komt dat de Mini Cabrio een auto is waarin menigeen gezien wil worden. Dit is geen peperdure cabrio waarmee de testrijder met plaatsvervangende schaamte rondrijdt, maar een auto waarin een ieder vol trots plaatsneemt. Dat zijn in principe twee

personen, want de ruimte op de achterbank is zeer beperkt. Met de voorstoelen in een comfortabele stand, is de beenruimte achterin verwaarloosbaar. Alleen met een kleine chauffeur en/of inschikkelijke bijrijder is de achterbank bruikbaar.

Een laatste slimmigheid van de kapconstructie is de "inschikkelijke" hoedenplank. Standaard ligt de hoedenplank nogal laag, om ruimte te maken voor de opgevouwen cabriokap. Door twee beugels in de bagageruimte op te klappen, komt de hoedenplank enkele centimeters hoger te liggen. Dan kan het dak niet meer worden geopend, maar neemt de bagageruimte iets toe. Het kan precies het verschil zijn tussen een koffer die net-wel of net-niet past. Overigens mag de naar beneden scharnierende achterklep 60 kg dragen, reuze handig.

Sturen

De testauto is de 115 pk sterke Cooper-uitvoering. Het temperament van de gesloten variant is in deze Cabriolet nauwelijks terug te vinden. De open versie is zo'n 200 kg zwaarder en dat is te merken. De reactie op het gaspedaal is geen instant acceleratie, maar een kalm opgebouwde versnelling. Alleen wanneer de motor flink in de toeren wordt gejaagd, komt de Cooper tot leven en zet dan prima prestaties neer. De auto voelt overigens veel sneller dan de getallen doen vermoeden.

Hét sterke punt van iedere Mini is en blijft de onovertroffen wendbaarheid. Dat levendige gedrag komt nog beter tot uiting in deze open variant. Wel tordeert de cabriolet behoorlijk op slecht wegdek, drempels en ander onheil. De carrosserie is duidelijk minder stijf dan die van de gesloten Mini's. Dit is voelbaar en hoorbaar, maar heeft nauwelijks effect op de wegligging. Nog steeds is de Mini een fantastische stuurmachine die continu uitnodigt en uitdaagt. Iedere bocht moet en kan harder dan de vorige en bovenop de cabrio-grijns komt nu een extra lach op het gezicht van de bestuurder.

Conclusie

De kantoor-collega van weleer koos een auto die kapot ging tijdens de proefrit omdat dat de auto met karakter zou zijn. De Mini Cabrio ging allerm minst kapot tijdens de testperiode. Maar de Mini Cabriolet is zeker niet perfect. De kap zorgt zowel in open als gesloten toestand voor veel bijgeluiden, de ergonomie is "eigenwijs" en door het extra gewicht moet de motor hard werken om goede prestaties neer te zetten.

Daar staat tegenover dat de Mini Cabrio met geopende kap comfortabeler is dan vergelijkbare cabrio's en dat vertaalt zich rechtstreeks in meer cabrioplezier. De moderne techniek, het sublieme weggedrag (en daarmee ook het hoge veiligheidsniveau) en het ijzersterke imago maken alle vergissingen en foutjes meer dan goed. Het zijn juist de schoonheidsfoutjes die de Mini ook als cabriolet een ongeëvenaarde aantrekkingskracht geven. ■

Specificaties

Mini Cabrio (2004 - 2009) Cooper

Maten en gewichten

Lengte x breedte x hoogte	364 x 146 x 142 cm
Wielbasis	247 cm
Gewicht	1.250 kg
Aanhanger	n.b.
Aanhanger geremd	650 kg
Tankinhoud	50 l
Bagageruimte	120/605 l
Bandenmaat	

Motor en prestaties

Motorinhoud	1598 cc
Cilinders / kleppen	4/4
Vermogen	115 pk @ 6000 tpm
Koppel	150 Nm @ 4500 tpm
Aandrijving	voorwielen
Acceleratie 0 - 100 km/u	9,8 sec.
Topsnelheid	193 km/u
Verbruik gemiddeld	7,3 l / 100 km
Verbruik stad	10,1 l / 100 km
Verbruik buitenweg	5,7 l / 100 km
CO2 uitstoot	174 gr. / km

Prijs

Prijs	€ 26.990,-
Prijs instapmodel	€ 24.045,-